

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811207945
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3811207945.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: I., zastúpeného N., proti žalovanému: R., o priznanie pracovného úrazu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. októbra 2016, č. k. 11C/79/2011-442, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu zamietol, **p o t v r d z u j e .**

V zostávajúcom rozsahu vo výroku o náhrade trov konania a vo výroku o povinnosti zaplatiť trovy štátu rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec v tomto rozsahu **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 25. októbra 2016, č. k. 11C/79/2011-442 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že zdravotné problémy, ktorými trpí - epizóda stredne ťažkej depresie a posttraumatická stresová porucha, sú v príčinnej súvislosti s mimoriadnou udalosťou zo dňa 16.11.2006 a ide o pracovný úraz, za ktorý zodpovedá žalovaný. Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že žalobca bol zamestnancom žalovaného od 09.09.1983 až do 30.06.2011, kedy s ním žalovaný skončil pracovný pomer výpoveďou. Žalobca bol zamestnancom žalovaného aj 16.11.2006, kedy došlo k mimoriadnej udalosti - prievalu nadložných hornín a vody, v dôsledku ktorej zahynuli štyria zamestnanci. Žalobca v priebehu konania tvrdil, že v dôsledku mimoriadnej udalosti mal zdravotné problémy. Bola mu diagnostikovaná zmiešaná úzkostná depresívna porucha a epizóda stredne ťažkej depresie. Súd prvej inštancie o spore už rozhodol rozsudkom zo dňa 24. októbra 2013, č.k. 11C/79/2011-195, ktorým žalobu zamietol. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28. mája 2014, č.k. 6Co/143/2014-220 rozsudok zrušil a spor vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie uložil doplniť dokazovanie preskúmaním znaleckého posudku X. iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou a následne vec po skutkovom ustálení právne posúdiť. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v intenciách odvolacieho súdu, a to preskúmaním znaleckého posudku X. iným znalcom I., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, odvetvie sexuológia, ktorý vo svojom znaleckom posudku uviedol, že u žalobcu nie je možné potvrdiť základné (tzv. jadrové) klinické príznaky - akútnu stresovú reakciu nasledujúcu bezprostredne po udalosti, na ktorú by nadviazali základné príznaky post traumatickej poruchy, ktoré by následne s časovým odstupom vyústili do trvalej zmeny osobnosti po katastrofickom zážitku. K rovnakému záveru dospela aj znalecká organizácia X. vo svojom znaleckom posudku. Znalec uviedol, že základné príznaky post traumatickej stresovej poruchy, ktorá by bola následkom udalosti do času ukončenia posudku X. neboli zdokumentované, teda absentujú. Znalec na základe znaleckého vyšetrenia zistil, že žalobca aktuálne trpí depresívnou poruchou ľahkého stupňa a v súčasnosti už ide o poruchu chronického charakteru. Duševná porucha bola u neho prvýkrát diagnostikovaná v apríli 2010

ako úzkostne - depresívna porucha, adaptačná porucha a ľahká, až stredne ťažká depresívna porucha. Znalec zistil, že žalobca netrpel a netrpí post traumatickou stresovou poruchou a zároveň zistená depresívna porucha nie je jednoznačne v príčinnej súvislosti s udalosťou. Znalec uviedol, že počas vypracovania znaleckého posudku organizáciou X. boli okrem iného vykonané správne a dostatočne podrobne diagnostikované postupy za účelom možného zistenia post traumatickej stresovej poruchy, ktoré by mohli byť v príčinnej súvislosti s udalosťou. Takéto poruchy však neboli zistené. Preto informačný a argumentačný posun v období po vypracovaní posudku znaleckej organizácie X. poukazuje aj na možnú účelovosť subjektívne udávaných ťažkostí. Znalec vyšetrením zistil, že žalobca aktuálne trpí depresívnou poruchou ľahkého stupňa, v súčasnosti sa jedná o poruchu chronického charakteru, pričom ľahká depresívna porucha nie je jednoznačne v príčinnej súvislosti s udalosťou zo dňa 16.11.2006. Z pohľadu medicíny nie sú splnené kritéria pre priznanie pracovného úrazu. Znalec zdôraznil, že podľa odborných posudkov v psychiatrii sa príznaky postresovej duševnej poruchy objavia najneskôr niekoľko mesiacov po stresujúcej udalosti. Znalec jednoznačne nevyhlásil účelovosť tvrdení žalobcu a agraváciu jeho ťažkostí. Nie je možné žiadnym spôsobom preukázať, že by bola udalosť zo dňa 16.11.2006 významnou pre rozvoj duševnej poruchy u žalobcu. Vplyv iných životných okolností na depresívny stav žalobcu sa nedá vylúčiť. Znalec v závere znaleckého posudku uviedol, že potvrdzuje závery znaleckého posudku č. XX/XXXX X. najmä v zmysle zistenia ľahkej depresívnej poruchy u žalobcu, neprítomnosti post traumatickej stresovej poruchy u žalobcu a nepotvrdenie príčinnej súvislosti medzi duševnou poruchou a udalosťou zo dňa 16.11.2006. Tak, ako vyplýva zo znaleckého posudku, kontrolný znalec I. sa stotožnil so závermi znaleckého posudku X. č. XX/XXXX a jednoznačne nepotvrdil príčinnú súvislosť medzi ochorením žalobcu - depresívna porucha ľahkého stupňa a mimoriadnou udalosťou u žalobcu zo dňa 16.11.2006. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z oficiálnej, na Slovensku aktuálne platnej ICD -10 (medzinárodná klasifikácia chorôb, 10.revízia) pre F 43, 1 Posttraumatická stresová porucha, pričom kritéria v jeho odbornom vyjadrení zo dňa 06.05.2016 A, B, C, D a E podrobne rozvinul, ktoré kritéria pod B, C, D musia byť splnené v priebehu šiestich mesiacov od stresujúcej udalosti, alebo od konca obdobia stresu. V konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi ochorením žalobcu - depresívna porucha ľahkého stupňa a mimoriadnou udalosťou u žalobcu zo dňa 16.11.2010, preto súd žalobu zamietol. Súd nevykonával navrhované dôkazy žalobcom, a to trestným spisom, nevyočul svedkov N. a G., pretože žalovaný tieto dôkazy navrhol po piatich rokoch, teda až vtedy, keď závery znaleckých posudkov X. a znalca I. sa zhodli na zodpovedaní základnej otázky, či existuje príčinná súvislosť medzi ochorením žalobcu (depresívna porucha ľahkého stupňa) a mimoriadnou udalosťou u žalobcu zo 16.11.2006. Znalci došli k zhodnému záveru, príčinnú súvislosť nepotvrdili. Čo sa týka trestného spisu, vec nie je skončená, je v štádiu vykonávania dôkazov a oboznámenie sa s týmto spisom súd považuje za účelové predlžovanie rozhodnutia vo veci samej, rovnako aj vypočutie svedkov považuje za účelové, nehospodárne, ktorí by v zásade svojimi výpoveďami neovplyvnili rozhodnutie vo veci samej, nakoľko základná otázka v tomto konaní, ktorú si vyriešil súd prvej inštancie, podliehala znaleckému dokazovaniu.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že jeho žalobe vyhovie. Vytýkal súdu prvej inštancie, že chybné postupuje pri hodnotení otázky, odkedy začal mať psychické problémy, nerešpektuje základné fakty vyplývajúce z jeho zdravotnej dokumentácie a jeho výpoveď, keď je nesporné, že pol roka po tragickej udalosti začal mať psychické problémy, ktoré už nezvládal, a preto mu boli predpísané antidepresíva. V tejto súvislosti spájanie ochorenia so skončením pracovného pomeru, resp. spájanie žaloby so žalobou I. hodnotí ako neobjektívne špekulácie tak žalovaného, ako aj súdu. Súd po nariadení znaleckého dokazovania X. posudzoval vec jednostranne, odmietal jeho pripomienky k znaleckému posudku, čo vyústilo do námietky zaujatosti voči sudkyňi N. Konštatuje, že aj posudok I. je neobjektívny, nebolo urobené komplexné zhodnotenie zdravotného stavu, predpokladom ktorého mala byť podľa neho hospitalizácia a nie jedno stretnutie so znalcom. Hoci bolo vo veci vykonané ďalšie dokazovanie ďalším znaleckým posudkom, konštatuje, že skutkovo i právne sa spor nachádza v štádiu, ako po prvom rozsudku súdu zo dňa 24.10.2013, a preto v celom rozsahu zotráva na dôvodoch odvolania, ktoré uviedol proti tomuto rozsudku a uvádza ich ďalej. Poukazuje aj na nesprávne skutkové zistenia, resp. konštatovania súdom ustanoveného znalca CJ. - v ďalšom texte len X., ktoré nezodpovedajú objektívnej skutočnosti - ide predovšetkým o určenie času, kedy sa začali prejavovať zdravotné problémy v psychickej oblasti a ako boli liečené a správna diagnostika a stav ochorenia. Mal veľké psychické problémy hneď po banskom nešťastí a dokonca sa dá povedať, že ich mal už predtým, keď žalovaný ich nútil vykonávať práce na siedmom ťažobnom úseku, kde boli veľmi zlé pracovné podmienky. Medzi obeťami boli všetko spolupracovníci, ktorých poznal. Po banskom nešťastí

sa stal precitlivený, trpel nechutenstvom, schudol, nemohol spať, mal obavy a strach z uzavretých priestorov, avšak chodiť do práce musel a predpokladal, že sa s tým časom sám vypořádava. Smrť štyroch nevinných ľudí zavinil výlučne žalovaný svojou nezodpovednosťou a ignorantstvom. Po vyšetreniach u odborných lekárov a to psychológa a psychiatra bol hospitalizovaný v H. na psychiatrii a následne mu bola diagnostikovaná epizóda stredne ťažkej depresie a posttraumatická stresová porucha. Napriek jednoznačnej diagnóze je v znaleckom posudku X. jeho ochorenie bagatelizované, alebo dokonca až popierané a v rozpore s lekárskymi správami. Konštatuje, že mu bol priznaný aj invalidný dôchodok, v ktorom posudkoví lekári nesporne potvrdili diagnózu stanovenú psychiatrami. Po doručení znaleckého posudku však musí konštatovať, že tento je zaujatý a neobjektívny. Pretože ide o posúdenie odbornej otázky, nemohol robiť nič iné, než sa obrátiť na iného odborníka psychiatra. Tu zase nie je pravdivé tvrdenie žalovaného a súdu, že sa začal domáhať svojich nárokov až potom, čo skončil súdny spor I. N. v obdobnom prípade, čo je absolútny nezmysel. Pri takto zistenom skutkovom stave bolo logické, že navrhoval, aby súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Hoci bolo nariadené ďalšie znalecké dokazovanie, I. Y. opäť pri vypracovaní posudku vychádzal z prvotných nesprávnych, neobjektívnych a skreslených informácií a napriek rozsiahlym pripomienkam musí konštatovať, že na tieto znalecké dokazovanie, žiadnym spôsobom ich objektívne nevyvrátil a jeho odpovede boli len formálne a vyhýbavé. Súd neodstránil zásadné rozpory medzi znaleckým posudkom I. G. a I. Y. a ostatnými dôkazmi, a to predovšetkým znaleckým posudkom I. U. V. C., keď absolútne bezdôvodne, bez patričných odborných znalostí a zákonných možností rozhodol, že správny je posudok X., hoci aj posudok I. V. C. je posudkom znaleckým, i keď je súdom hodnotený ako listinný dôkaz, pričom zo zásady voľného hodnotenia dôkazov jednoznačne vyplýva, že súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a preukaznej sily jednotlivých dôkazov, teda znalecký posudok X. nie je nadradený, ani nemá vyššiu dôkaznú hodnotu než znalecký posudok I. V. C.. Súd mal vyhovieť jeho opakovaným návrhom na výsluch svedkov, oboznámenie sa so súvisiacim trestným spisom i doplnenie dokazovania nariadením ďalšieho znaleckého dokazovania - tu navrhoval, aby bola ako znalec ustanovená psychiatrická liečebňa, v ktorej by bol hospitalizovaný a zdravotný stav by bol objektívne posúdený. Ďalej poukázal na Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 313/2012-52. Nesprávne bolo rozhodnuté aj o trovách konania, ktoré má zaplatiť štátu, keď v konaní samotnom je navrhovateľ osobne oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. d/ zák. č. 71/1992 Zb., čo znamená, že je oslobodený aj od platenia trov štátu, ktoré mu vznikli pri dokazovaní. Rozhodnutie je v tejto časti predčasné a nemá oporu v CSP a tu poukazuje na fakt, že ho súd ani neodôvodnil, podľa akého ustanovenia CSP postupoval, pričom je tu nesporne aj 257 CSP, ktorého uplatnenie podľa jeho názoru prichádza v jeho prípade do úvahy, a preto sa ním súd mal zaoberať, čo opäť bezdôvodne neurobil.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý je toho názoru, že súd rozhodol na základe komplexného zhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov. Vychádzal zo záverov znaleckého posudku X. (X.), ako aj záverov kontrolného znaleckého posudku, ktorý dôkaz vykonal v intenciách odvolacieho súdu. Závery znaleckých posudkov boli jednoznačné, znalci odpovedali na všetky súdom uložené otázky, súd tieto dôkazy považoval za dostatočný podklad pre rozhodnutie vo veci. Kontrolný znalec sa stotožnil so všetkými závermi znaleckého posudku znaleckej organizácie X. a nepotvrdil príčinnú súvislosť medzi ochorením žalobcu (depresívna porucha ľahkého stupňa) a mimoriadnou udalosťou zo dňa 16.11.2006. Obidvaja znalci, X. aj I. Y. sa vysporiadali s odbornou argumentáciou s námietkami žalobcu (podľa nich námietky žalobcu relevantným spôsobom nedokazujú, že závery znalcov sú nesprávne, poukazujú len na to, že posudzovaný nesúhlasí so závermi znaleckého posudku). Znalci tiež zhodnotili listinný dôkaz predložený žalobcom. V odvolaní už žalobca uvádza mená ďalších znalcov, ktorých mal osloviť, uvádza aj I. D. W., pričom so zoznamu je zrejmé, že táto znalkyňa bola dňa 13.09.2010 vyčiarknutá zo zoznamu znalcov (posudok objednával žalobca 19.12.2012). Z dokazovania vyplynulo, že po vypracovaní prvého znaleckého posudku dochádza u žalobcu k informačnému posunu jednak v oblasti subjektívne udávaných príznakov duševných porúch v súvislosti s udalosťou, ako aj k argumentačnému posunu v rámci súdneho konania, na základe čoho znalci uzavreli, že tieto posuny poukazujú na možnú účelovosť subjektívne udávaných ťažkostí, ako aj ich agraváciu - zveličovanie (pre ilustráciu kontrolný znalec cituje záznamy v zdravotnej dokumentácii žalobcu, týkajúce sa jeho hmotnosti a užívania liekov, ktoré vôbec nekorešponujú s tvrdeniami žalobcu o pravidelnom užívaní antidepresív a o výraznej strate hmotnosti, keď zo záznamov vyplýva, že žalobca lieky pravidelne, resp. vôbec nebral (do apríla 2010) a v porovnaní s hmotnosťou v októbri 2006 (82 kg) v nasledujúcich rokoch má zaznamenané údaje o vyššej telesnej hmotnosti; v období marec 2011, ako aj 26.01.2011 uvedený subjektívny údaj - schudol 10 kg, potom 5 kg pribral, pričom 08.03.2011 a 22.06.2011 v zdravotnej dokumentácii je uvedený údaj 90 kg). Kontrolný znalec tiež uviedol, že nie je možné na základe odborných skutočností potvrdiť predpoklad znalkyň I. I.

a I. V., že totiž v čase vypracovania znaleckého posudku X. bol duševný stav žalobcu odlišný („lepší“) od jeho duševného stavu v čase vypracovania ich znaleckého posudku zo dňa XX.XX.XXXX, nakoľko podľa kontrolného znalca na základe zdravotnej dokumentácie bol duševný stav žalobcu v čase obidvoch posudkov dlhodobo rovnaký. Preto tvrdenie žalobcu, že súd neodstránil rozpory medzi znaleckými posudkami X. a I. Y. a znaleckým posudkom, ktorý si dal vypracovať žalobca, neobstoí. Nikto - ani znalci, ani súd ani protistrana nepopierajú a nebagatelizujú ochorenie žalobcu, rovnako ani skutočnosť, že posudkoví lekári G. pri posudzovaní invalidity potvrdili diagnózu žalobcu stanovenú psychiatrami. Uvedené skutočnosti však nie sú v príčinnej súvislosti s mimoriadnou udalosťou, ale sú podmienené inými okolnosťami, popísanými v znaleckých posudkoch. Pokiaľ ide o spájanie jeho žaloby so žalobou I. N., súd pri hodnotení dôkazov len vychádzal z časových relácií. Žalovaný nepovažuje za účelné pripojiť žalobcom uvádzané tri súdne spisy. Skutočnosť, že v iných prípadoch bolo rozhodnuté o priznaní psychického ochorenia za pracovný úraz nemôže byť dôvodom, pre ktorý by mal byť takýto nárok automaticky priznaný aj žalobcovi. Každý jedinec, hlavne pokiaľ ide o psychické založenie, je jedinečný a každý inak zvláda životné situácie. U žalobcu neboli splnené kritériá v diagnostike posttraumatickej stresovej poruchy, práve naopak, žalobca naďalej až do pracovného úrazu v roku 2010 fáral do bane, bol aktívny, podal dva zlepšovacie návrhy, odpracoval značné množstvo nadčasov, prejavil záujem pracovať pre žalovaného v U., v dôsledku mimoriadnej udalosti nebol práceneschopný. Podľa znalcov nie je dôležité, ako ďaleko alebo blízko bol žalobca k závalu, ani keby sa „pozeral smrti do očí“, neznamená to zákonitý rozvoj psychického šoku. Pre posúdenie veci je dôležité a podstatné jeho prežívanie a konanie počas a po mimoriadnej udalosti. Duševná porucha po prvýkrát diagnostikovaná u žalobcu takmer štyri roky po mimoriadnej udalosti - v apríli 2010 ako úzkostno-depresívna porucha, adaptačná porucha a ľahká až stredne ťažká depresívna porucha je podľa znalcov ochorením občianskeho charakteru, ktoré nemá súvis s mimoriadnou udalosťou zo dňa 16.11.2006.

4. K vyjadreniu žalovaných sa žalobca nemienil vyjadriť.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu veci samej je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

6. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

7. Zistiť, či osoba (žalobca) trpí označenými psychickými ochoreniami a či sú tieto v príčinnej súvislosti s mimoriadnou udalosťou zo dňa 16.11.2006, môže len osoba s potrebnými odbornými znalosťami z oblasti medicíny. Úsudok o danej otázke je výsledkom špecializovanej odbornej činnosti znalca v zmysle zákona 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení neskorších predpisov. Podľa R 11/1976 keďže skúmanie príčin, ktoré vedú k určitému porušeniu zdravia, spadá do odboru lekárskej vedy, je nutné vychádzať zo znaleckých posudkov podaných v konkrétnej veci, ktorých obsah zhodne nasvedčuje tomu, že pracovný výkon v prejednávanom prípade bol vyvolávajúcim činiteľom určitého poškodenia zdravia (porov. rozhodnutie pod č. 27/1962 Zbierky rozhodnutí a oznámení súdov ČSSR). Súd vykoná na tomto odbornom podklade právny úsudok o tom, či ide o pracovný úraz, za ktorý zodpovedá žalovaný.

8. K prvej námietke odvolateľa, že súd nerešpektuje základné fakty vyplývajúce z jeho zdravotnej dokumentácie a jeho výpoveď, z ktorých je nesporné, že pol roka po tragickej udalosti začal mať psychické problémy, odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenia odvolateľa nie sú nijakým spôsobom verifikované. Práve naopak, znalci (X., ako aj I. G. Y.) opakovane poukazujú, že eventuálne duševné poruchy u žalobcu v období november 2016 - apríl 2010 neboli žiadnym spôsobom zaznamenané. Ani v znaleckom posudku I. I. a I. V. nie sú duševné poruchy, psychické problémy z tohto obdobia spomínané ako zaznamenané napriek tomu, že znalkyne, v ktorých posudok má žalobca dôveru, zdravotnú dokumentáciu podľa svojho tvrdenia prečítali. Pokiaľ ide o dôkaz výpoveďou žalobcu, z ktorej mali uvedené skutočnosti o existencii psychických problémov pol roka po udalosti vyplynúť, odvolací súd k tejto uvádza, že výpoveď žalobcu bola spochybnená objektívne preukázanými skutočnosťami,

faktami, ktoré uvádzal žalovaný a ktoré žalobca nevyvrátil a síce, že žalobca naďalej až do pracovného úrazu v roku 2010 fáral do bane, bol aktívny, podal dva zlepšovacie návrhy, odpracoval značné množstvo nadčasov, prejavil záujem pracovať pre žalovaného v U., v dôsledku mimoriadnej udalosti nebol práceneschopný. Preto uvedené skutočnosti nemožno považovať za nesporné, ako uvádza odvolateľ.

9. K odvolacej argumentácii, ktorá tvorila podstatu odvolania žalobcu, že znalec I.. Y. neodpovedal na pripomienky odvolateľa k znaleckému posudku, resp. jeho odpovede boli nedostačujúce, odvolací súd uvádza, že znalec v odbornom vyjadrení zodpovedal postačujúcim spôsobom všetky relevantné pripomienky žalobcu k jeho posudku a ozrejmil mu odborné pojmy, pre ktorých posúdenie má vzdelanie z príslušného odboru, čo preukazuje jeho zápis do zoznamu znalcov.

10. Znalec I.. Y. sa v posudku zaoberal aj námietkou vznesenou odvolateľom v odvolaní proti predchádzajúcemu rozsudku súdu prvej inštancie, ktorá smerovala k odôvodneniu rozporov posudku predloženého žalobcom a znaleckého posudku X.. Znalkyne I.. I. a I.. V. označovali za možnú príčinu rozdielného znaleckého posúdenia časový faktor, t.j. kolísajúci priebeh trvalých psychických ťažkostí u žalobcu. Znalec I.. Y. v revíznom znaleckom posudku predpoklad znalkýň I.. I. a I.. V. vyvrátil zistením zo zdravotnej dokumentácie, podľa ktorého bol duševný stav žalobcu v čase obidvoch posudkov dlhodobo rovnaký.

11. Znalecký posudok I.. Y. zodpovedá ostatným výsledkom dokazovania i stavu lekárskej vedy, jeho závery sú náležite odôvodnené, je preskúmateľný, dostatočne doložený, relevantný v posudzovanej veci a zodpovedá pravidlám logického uvažovania. Tento posudok sa stotožnil so závermi znaleckého posudku X.

12. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v súlade s procesným poriadkom riadne odôvodnil, prečo nevykonal navrhované dôkazy. S jeho odôvodnením sa súd prvej inštancie stotožňuje a na uvedené dôvody v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

13. Návrh na vykonanie dôkazu súdnymi spismi v iných obdobných veciach, nepovažuje odvolací súd za dôvodný. Odvolaciu argumentáciu žalobcu, že v iných prípadoch bolo rozhodnuté o priznaní pracovného úrazu, nepovažuje odvolací súd za relevantnú v danom prípade. Otázka, či ide o pracovný úraz, teda o poškodenie zdravia v súvislosti s plnením pracovných úloh, je otázkou skutkovou, ktorá musí byť riešená len v konkrétnych súvislostiach, osobitne v prípade, ak rozhodujúcou skutkovou okolnosťou sú osobnostné teda výsostne individuálne charakteristiky, ktoré nie je možné zovšeobecňovať. Preto požadované doplnenie dokazovania spismi v prípadoch iných osôb nie je v tomto konaní relevantné.

14. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdiť.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vo veci samej, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. Odvolateľ podal odvolanie i voči výroku o náhrade trov konania a náhrade trov štátu.

18. O náhrade trov konania súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol iba, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP.

19. Odvolací súd sa s argumentáciou odvolateľa, podľa ktorej súd prvej inštancie neskúmal aplikáciu § 257 CSP o výnimočnom nepriznaní náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa stotožňuje a považuje ju za relevantnú. Zo spisu vyplynulo, že odvolateľ žiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov a predložil na výzvu súdu doklady o svojich príjmových, výdavkových a majetkových pomeroch.

20. Za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP sa pritom považujú tiež sociálne aspekty. Pôjde o prípady, keď výrazne vystupuje do popredia, že povinná strana nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, prípadne môže ich uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

21. Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov štátu súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na vyššie citovanú zákonnú úpravu (pozn. § 253 ods. 1 CSP) neskúmal splnenie podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

22. Súčasný procesný predpis nemá osobitné ustanovenie o náhrade trov štátu, ako tomu bolo v minulosti (O.s.p). Potom je treba vychádzať z ustanovenia článku 4 CSP, v zmysle ktorého, ak CSP nemá výslovné ustanovenie riešiacie danú situáciu, predmetná otázka (nárok štátu na náhradu výdavkov, ktoré štát za strany sporu platil) sa posúdi podľa ustanovenia zákona, ktoré upravuje právnu otázku čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej otázky. Súd potom analogicky aplikuje režim náhrady trov konania. Pre rozhodnutie o trovách, ktoré v konaní platil, má štát postavenie strany sporu, a preto nárok štátu na náhradu týchto trov konania sa posudzuje podľa právnej úpravy náhrady trov konania.

23. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

24. Keďže odôvodnenie výroku o trovách konania a trovách štátu v napadnutom rozsudku nie je vzhľadom na vyššie uvedené vady preskúmateľné, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania a podľa § 391 CSP mu vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o trovách konania vrátane trov štátu v zmysle vyššie uvedeného návodu odvolacieho súdu, a najmä sa v odôvodnení rozsudku vyporiadať s uplatňovanou aplikáciou § 257 CSP.

25. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).